

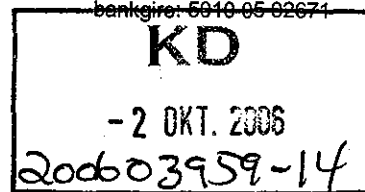
SABIMA

Samarbeidsrådet for biologisk mangfold

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep.
0032 Oslo

Kristian Augustsgt. 7A sabima@sabima.no
P.b. 6784 St.Olavs plass www.sabima.no
0130 Oslo
Tlf: 22 36 36 41 org.nr: 980202062
Faks: 22 20 06 66 bankgiro: 6010 05 02671

Oslo, 28.9.2006

Høringsuttalelse NOU 2206:08, Kunnskap for fellesskapet

SABIMA har ikke mottatt NOU 2006:08, Kunnskap for fellesskapet, på høring. Som representant for de største leverandørene av materiale til de naturhistoriske museene vil vi allikevel komme med en liten kommentar.

I all hovedsak støtter vi opp om beskrivelsene av situasjonen og de tiltak som foreslås. Vi vil imidlertid påpeke at utvalget synes å ha en manglende forståelse av hvordan data tilkommer de naturhistoriske samlingene. Med henvisning til samlingene heter det på side 52:

"Systematisk innsamling og dokumentasjon utgjør en sentral del av informasjonen som ligger til grunn for den offentlige forvaltningen av det biologiske mangfoldet."

Dette er fullstendig feil. Systematisk innsamling og dokumentasjon er ikke en sentral del av samlingene. Snarere tvert i mot. Mesteparten av materialet i de naturhistoriske samlingene er sendt inn av amatører og profesjonelle som har brukt fritida si på å belegge sine funn. Følgelig avspeiler vår kunnskap det disse menneskene til en hver tid fant interessant å bruke fritida si på. Det ligger ingen automatikk i at forskningsinstitusjoner, konsulenter og kartleggere skal belegge sine funn i samlingene. Inntjeningskravet i forbindelse med slike oppdrag tilgodeser så godt som aldri den tiden det tar å preparere, dokumentere og tilrettelegge for de naturhistoriske samlingene.

Motivasjonen for å bruke fritida si på å kartlegge norsk natur er som regel en genuin interesse for én eller flere artsgrupper. I hvilken grad disse opplysningene, eller informasjon fra diverse forsknings-, konsulent- og kartleggingsoppdrag, skal tilflyte museene og dermed forskning, allmennheten og forvaltningen, avhenger veldig av hvordan disse menneskene blir møtt ved museene. På begynnelsen av dette århundret ble et museum som krevde betaling for at samlerne skulle få se igjen funnene sine boikottet til fordel for et annet museum som åpent la opplysningene ute på nett.

SABIMA har to koordinatorstillinger med eneste oppgave å motivere og engasjere det frivillige korpset av kartleggere til å dokumentere (krysslister / fotografier / belegg) sine funn på riktig måte og sende dem til museene. Følgelig har vi gode muligheter til å ta tempen på denne informasjonsstrømmen, og hva som får den til å kjølne. Databasenes tilgjengelighet på internett er den enkeltfaktor som har utløst størst engasjement de siste årene. Samlere liker å finne igjen sine egne prikker på kartet, men også å se hva andre har funnet og hvor det er huller i materialet. "Hvite felt" på kartet trigger iveren til mange og sørger for en kontinuerlig forbedring av kunnskapen. Imidlertid er kapasiteten ved flere av museene sprengt. Etterslepet er stort og iveren til å

Samarbeidsrådet for biologisk mangfold (SABIMA) er en paraplyorganisasjon for følgende foreninger:

Forum for Natur og Miljø – Kulturøkologene – Norges Sopp og Nyttevekstforbund – Norsk Biologforening – Norsk Botanisk Forening – Norsk Entomologisk Forening – Norsk Limnologisk Forening – Norsk Ornitologisk Forening – Norsk Zoologisk Forening – Norske Havforskere Forening – Seksjon for toksikologi v/ NSFT

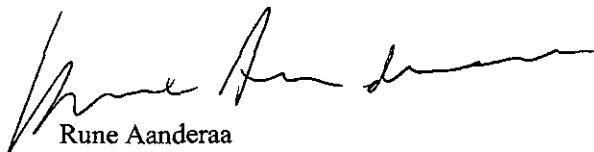
dokumentere sine funn daler når det går flere år fra innsending til ferdig kvalitetssikring, registrering og tilgjengelighet i søkbare databaser. Mottaksapparatet må derfor styrkes betraktelig om museene skal opprettholde sitt gode forhold til samlerne og for at samfunnet skal kunne høste ut den gratisinnsatsen som fortsatt har et stort potensial for å øke.

I tillegg til konservatorer som kan ta i mot strømmen av innsendt materiale er samlerne opptatt av å være i kontakt med et aktivt taksonomisk miljø. Det er forskerne og forskningen i forbindelse med samlingene som gjør museene "levende" og interessante som fagmiljøer. Det er derfor av avgjørende betydning at den taksonomiske forskningen ved museene holdes oppe og helst styrkes.

Stortinget har gjennom Innst. S.nr.228 (2004-2005) enstemmig sagt at "*det er nødvendig å ha en særskilt satsing for å styrke kompetansen om artene, og at det derfor må etableres et norsk artsprosjekt slik at vi bedre kan ta del i den store satsingen som gjennomføres i Sverige*". Det norske miljøet av samlere har merket seg dette og har store forventninger til denne satsingen, som uten tvil vil utløse enda større engasjement for naturfag ute i befolkningen.

I kapittel 1.3 Formidling, foreslår utvalget "*øremerkede midler til utvikling av digitale læringsressurser knyttet til natur- og realfag*." SABIMA stiller seg først i køen blant de som ønsker økt formidling til barn og unge. Vi vil imidlertid advare mot soloutspill på denne banen. Utdanningsdirektoratet har allerede lagt ned betydelige ressurser i "Nettverk for miljølære" (www.miljolare.no). Dette har blitt et veldig godt nettsted, men har få brukere i forhold til ressursbruken. SABIMA støtter øremerking av midler til læringsressurser knyttet til natur- og realfag, men vil sterkt anmode om at museene knytter seg opp mot eksisterende opplegg for å gjøre dem enda bedre, i stedet for å lage ytterligere nye nettsteder.

Vennlig hilsen

Rune Aanderaa
Daglig leder